

Det foreslaas endvidere, at de Bestemmelser, der gælder i Henhold til Loven om Oprettelse af en Valutacentral, skal kunne ophæves ved kongelig Anordning, helt eller delvis, inden Udgangen af Aaret 1926, efterhaanden som man maatte mene det muligt at skride til Lempelser i de Restriktioner, som er indført ved denne Lov, og ligeledes foreslaas det, at Loven om Kursegaliseringens fonden kan ophæves ved kongelig Anordning, altsaa naar den Afvikling, der skal finde Sted, har fundet Sted.

Dette er kort skitseret Lovforslagets Indhold, saaledes som jeg har den Ære at forelægge det. Med Hensyn til, hvad der videre skal ske, kan vel ingen i dette Øjeblik udtale nogen bestemt Formening, og heller ikke om den Hastighed, med hvilken Udviklingen kan tænkes at foregaa. Regeeringen har bestræbt sig for at holde dette Lovforslag i saa fuldkommen neutrale Former, at det ikke fra nogen Side med Rette kan paastaas, at der sker en Foregriben af, hvad der maatte tilkomme Fremtiden at afgøre. Det, vi er sikre paa i dette Øjeblik, er, at der er sket en Udvikling i vor Valuta paa en saadan Maade og af en saadan Karakter, at det er nødvendigt at yde den Støtte, der kan ydes for at sikre Erhvervslivet mod store Tilbagefald i Kroneværdien, sikre mod den Uro, som saadanne maatte medføre, og endvidere at søge den Stabilitet og Ro, som Erhvervslivet i højeste Grad trænger til, tilvejebragt i saa lang Tid, som det maatte være muligt. Tiden maa saa vise, hvornaar Samfundet evner at tage den fortsatte Opgang, om dette skal ske hurtigt eller langsomt, om det skal komme af sig selv, eller om vi skal ofre noget for, at det kan komme. Jeg har den Overbevisning, at ingen med Rette i dette Øjeblik er i Stand til at udtale sig derom. Vi har i dette Øjeblik Brug for en Hindring mod dybe Fald, og en saadan Hindring kan skabes paa den foreslaaede Maade og skabes, uden at vi giver Spekulationen nogen Art af Anvisning paa, hvorledes den skal tjene Penge.

Under Hensyn til den Vigtighed, Sagen har for Samfundet, haaber jeg, at det maa kunne lykkes at opnaa Enighed om den nævnte Valutaforanstaltningens Gennemførelse, og jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, idet jeg forventer en velvillig Behandling fra den høje Rigsdags Side.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag er omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen er:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Forhandlingen genoptoges.

Knud Kristensen: I den Tale, som den højtærede Finansminister for nogle Dage siden holdt her under Finanslovdebatten, var han saa opmærksom at henvende nogle, jeg kan ikke sige videre elskværdige, Ord til mig. Han begrundede den Ting, at han i det hele taget ofrede mig nogle Ord, med, at han vilde udvise en Høflighed. Jeg vil ikke gerne staa tilbage for en højtærede Finansminister med Hensyn til Høflighed. Derfor har jeg fundet Anledning til at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser i den højtærede Finansministers Tale forleden, som var henvendt til mig.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde angrebet Tjenestemændene, og at jeg havde angrebet ham som Tjenestemand. Dette er aldeles ikke begrundet i de Udtalelser, jeg fremsatte. Det, jeg angreb, var nogle Udtalelser af den højtærede Finansminister her i Rigsdagen, Udtalelser, som, det tillod jeg mig at mene, pegede i Retning af Ensidighed og Snæversind hos den højtærede Finansminister, og det er jo noget ganske andet end at rette et Angreb paa Tjenestemændene eller paa Ministeren i hans Egenskab af Tjenestemand. Hvis man siger om en Mand, en Cigarhandler eller en Spækhøker, eller hvad man nu vil, at hans borgerlige Stilling, hans Erhverv som Cigarhandler eller Spækhøker, er noget, man kan mærke, hver Gang eller i hvert Fald ofte, naar han tager Ordet om store økonomiske Spørgsmaal, er det selvfølgelig ikke en Kritik af Mandens borgerlige Erhverv som Cigarhandler eller Spækhøker, men det er en Kritik af vedkommende erhvervsdrivende, af vedkommende Mand, for Snæversind, for Ensidighed i særlig vigtige Samfundsspørgsmaal, idet han ser med de Brillen, som denne hans borgerlige Stilling har givet ham. Det er derfor ganske uberettiget at sige, at jeg har angrebet Tjenestemændene. Selvfølgelig har jeg ikke angrebet Tjenestemændene. Jeg har angrebet den højtærede Finansminister for nogle Udtalelser, han har fremsat, og det er den højtærede Finansminister, der skal staa til Ansvar derfor, og ikke Tjenestemændene. Nu ved jeg nok, at det er ikke sjældent, at en Mand, naar han bliver angrebet og ikke